

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 17Csp/97/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120413940
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Mesárošová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2023:6120413940.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou Mgr. Denisou Mesárošovou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, v zastúpení Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, proti žalovanému: O. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. O., G. XXXX/X, v zastúpení BANÍK & partners s.r.o., so sídlom Bratislava, Košická 4984/46, IČO: 51 329 972, o zaplatenie sumy vo výške 3.531,19 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd ukladá žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.861,44 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne, počnúc od 23.3.2019 až do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu.

II. Žaloba sa vo zvyšku uplatneného nároku zamietla.

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1./ Žalobca sa žalobu prostredníctvom právneho zástupcu domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu vo výške 3.531,19 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne a to zo sumy 2.285,65 eur počnúc od 23.03.2019 až do zaplatenia .

Žalobca svoj nárok odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému a tvrdil, že právny predchodca žalobcu uzavrel dňa 12.07.2016 Zmluvu č. 5115913427, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky, pričom žalovaný predmetný úver neplnil v stanovených termínoch, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy a tak postupca podaním zo dňa 01.03.2018 Súd prvej inštancie v predmetnej veci vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 28.02.2018, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní.

Žalobca v žalobe špecifikoval žalovanú sumu, ktorá predstavuje sumu vo výške 3.531,19 EUR a pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 2.285,65 EUR, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 1.030,51 EUR, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 191,11 EUR a z neuhradených poplatkov vo výške 23,92 EUR . Žalobca si zároveň v žalobe uplatňuje aj úrok z omeškania a to podľa ustanovenia §517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnúc dňom 23.03.2019, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2./ Súd prvej inštancie v predmetnej veci rozhodol rozsudkom sp. zn.17Csp/97/2021 - 244, zo dňa 27.01.2022, ktorým žalobu zamietol a to z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu a z tohto dôvodu zo strany súdu neprišlo ani k preskúmaniu žalobcom uplatneného nároku z hľadiska hmotnoprávných predpisov.

Voči predmetnému rozsudku bolo zo strany žalobcu prostredníctvom právneho zástupcu podané odvolanie a Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd Uznesením sp. zn. 5CoCsp/58/2022 - 312, zo dňa

25.01.2023, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a na nové rozhodnutie.

Krajský súd vo svojom zrušujúcom Uznesení vyslovil právny názor, že žalobca je v predmetnom spore aktívne legitimovaný, žalobca predložením podacieho hároku zo dňa 05.02.2018 preukázal doručenie výzvy do dispozičnej sféry žalovaného a pretože dôvod zamietnutia žaloby bol iba nedostatok aktívnej legitimácie v žalobe uvedeného žalobcu, preto súd prvej inštancie v ďalšom konaní uplatnený nárok žalobcu bude preskúmať po hmotnoprávnej stránke.

3./ Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

4./ Súd prvej inštancie v zmysle intencií Krajského súdu v Nitre v predmetnej veci vytýčil termín pojednávania.

5./ Právny zástupca žalobcu v rámci procesného útoku uviedol, že naďalej trvá na podanej žalobe a má za to, že v konaní je aktívne vecne legitimovaný.

V časti, čo sa týka namietanej bonity zo strany právneho zástupcu žalovaného, naopak tvrdí, že táto bonita skúmaná bola, pričom bonita začala byť napádaná až na pojednávaní, doteraz táto otázka sporná nebola a v odvolacom konaní sa Krajský súd k tejto otázke vôbec nevenoval a to z toho dôvodu, že bola vyhodnotená ako novota.

Právny zástupca ďalej uviedol, že bonita bola právnym predchodcom žalobcu riadne skúmaná, právny zástupca žalovaného, ktorý spochybnil, že nepreukázali nahliadnutie do úverového registra a Sociálnej poisťovne uvádza, že komunikácia medzi postupcom a úverovým registrom a Sociálnou poisťovňou prebieha čisto elektronickou formou a banka dostáva odpoveď už len vo forme dát, nie listinou ani v pdf súbore, ani v tabuľke, ale rovno údaje do systému banky, čo žalobca preukazuje výpočtom primárnych návratností úveru, ktorú žalobca priložil v podaní zo dňa 19.6.2023. Výsledok tohto skúmania je výsledkom, že žalovaný bol schopný splácať úver, o čom svedčí aj samotná špecifikácia úveru, ktorú súdu zaslali dňa 23.8.2021 a z ktorej vyplýva, že žalovaný čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 2.900 eur, pričom z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 1.038,56 eur, pričom na poplatky bola z tejto sumy započítaná suma 33,96 eur, pričom neuhradené poplatky predstavovali sumu vo výške 23,92 eur. Žalobca má teda za to, že si splnil všetky povinnosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a teda aj s poukazom na rozhodnutie KS v bodoch č. 19, 20 a 23 má za to, že je v konaní aktívne vecne legitimovaný.

6./ Právny zástupca žalovaného v rámci procesnej obrany uviedol, že žalovaný sa oboznámil s rozhodnutím odvolacieho súdu a má za to, že odvolací súd skúmal namietaný nedostatok aktívnej legitimácie zo strany žalobcu a to v kontexte splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 bankového zákona, teda či právny predchodca žalobcu písomne vyzval žalovaného na zaplatenie pohľadávky a či sa táto výzva dostala do dispozičnej sféry žalovaného, resp. či mu bola doručená. Odhliadnuc od tej skutočnosti, že napríklad Krajský súd v Prešove nahliada na túto problematiku inak, naďalej trvajú na nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, taktiež tvrdil, že žalobca doposiaľ v konaní nepreukázal, že pred uzatvorením spotrebiteľskej zmluvy došlo k skúmaniu bonity žalovaného tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, pričom v uvedenom zákone sa v § 11 ods. 2 výslovné uvádza, že splnenie tejto podmienky je nevyhnutné pre platné zosplatenie pohľadávky banky.

Má za to, že veriteľ, teda právny predchodca žalobcu nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, resp. doposiaľ tak v konaní nepreukázal, nebol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Z uvedeného dôvodu nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky a tak žalovaný aktívne legitimovaný v tomto spore nie je.

V danej veci poukázal na rozhodnutia súdov, ide o rozhodnutie KS v Prešove a to sp. zn. 3Co/53/2019, 22Co/107/2018, 7Co/126/2016, 12Co/107/2019, uznesenie KS v Prešove zo dňa 31.3.2022 a je to sp. zn. 2CoCsp/47/2021, žalobcom je v tomto prípade Intrum, ale ide o totožný predmet sporu, v tomto prípade došlo k zrušeniu rozsudku a vráteniu veci.

7./ Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu a vykonal dokazovanie listinami, ktoré predložil žalobca, z ktorých považoval za preukázané nasledovné skutočnosti.

8./ Medzi stranami nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, as., Tomášikova 48.832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalovaný uzavreli dňa 12.07.2016 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX Spotrebný úver na čokoľvek, na základe ktorej postupca poskytol žalovanému jednorazovo peňažné prostriedky vo výške 2.900,- eur.

Z návrhu na uzatvorenie zmluvy (č.l. 30) bolo zistené, že predmetný úver mal žalovaný splácať mesačne vo výške 81,59 eur k 20. deň v kalendárnom mesiaci, počnúc prvou splátkou 20.07.2019 v počte splátok 48 a konečná splatnosť bola dohodnutá 48 mesiacov od splatnosti prvej splátky, celková čiastka spojená s úverom predstavovala sumu vo výške 3.915,79 eur..

V predmetnej zmluve si dohodli RPMN vo výške 16,11%, priemernú hodnotu RPMN vo výške 16,36%, výšku úrokovej sadzby vo výške 12,90%, odplatu vo výške 14,05%, poplatok za poistenie k úveru vo výške 2,76 eur splatný v termíne a periodicite splátok úveru .

V predmetnej zmluve mal žalovaný uvedenú adresu trvalého pobytu a to R. O., G. XXXX/X.

Xa./ Z potvrdenia o uzatvorení Zmluvy zo dňa 12.07.2016 (č.l. 35) bolo zistené, že banka potvrdila uzatvorenie zmluvy , dňa 12.07.2016 akceptovala návrh žalovaného - klienta.

Z predloženého potvrdenia bolo zistené, že došlo k uzatvoreniu zmluvy na základe ktorej bol Dlžníkovi poskytnutý Splátkový úver číslo XXXXXXXXXXXX, bola mu poskytnutá jednorazovo suma vo výške 2.900,- eur, pričom výška mesačnej splátky predstavovala sumu vo výške 92,07 eur mesačne 20. deň v kalendárnom mesiaci, počnúc prvou splátkou 20.08.2016, v počte 48 splátok a úhradou poslednej splátky dňa 20.07.2020, potvrdená bola výška RPMN 24,52 %, priemerná výška RPMN 16,36%, pričom celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť predstavovala sumu vo výške 4.418,14 eur, poistenia sa nevyžaduje a výška odplaty predstavovala 21,19%, poplatok za poistenie k úveru 3,11 eur.

8b./ Pre neplnenie si povinnosti žalovaného vyplývajúcich žalovanému zo Zmluvy o splátkovom úvere, právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 27.01.2018 (č.l. 22 a 73) oznámil žalovanému že ku dňu 27.01.2018 je v omeškani so splácaním pohľadávky Banky vo výške 945,26 EUR.

Zároveň bol v predmetnej výzve upozornený, že ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradí, Banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť v celom rozsahu. V takom prípade stratí výhodu splátok a pohľadávku bude potrebné uhradiť v celku, ako doklad preukazujúci doručenie predmetnej výzvy žalobca predložil súdu doklad a to podací hárok (č.. 134), z ktorého bolo zistené, že predmetná výzva bola daná na doručenie žalovanému dňa 05.02.2018.

Žalobca zároveň založil do spisu aj výzvu právneho predchodcu žalobcu (č.l. 75 a 117) s dátumom zo dňa 18.12.2018, prostredníctvom ktorej vyzval žalovaného z dôvodu, že predmetná pohľadávka je splatná v celom rozsahu k úhrade dlhu, ktorý predstavuje celkovú sumu vo výške 3.396,73 EUR s tým, aby predmetnú sumu uhradil, pričom podľa obsahu predmetnej výzvy, súd prvej inštancie mal za to, že ide o výzvu po splatnosti dlhu.

Z dôvodu neplnenia si povinností vyplývajúcich z úverovej zmluvy, čo nebolo sporné, právny predchodca žalobcu prípisom zo dňa 01.03.2018 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva zo zostatkom 3.157,82 eur (č.l. 25, 57) ku dňu 28.02.2018. Žalobca k predmetnému vyhláseniu splatnosti predložil aj doručenkú s dátumom podania zo dňa 05.03.2018 s dorúčením 07.03.2018 (č.l. 72), pričom z pripojenej doručenky bolo zistené, že zásielka zo strany žalovaného nebola prevzatá v odbernej lehote.

8c./ Z predloženej tabuľky označenej ako výpočet primárnej návratnosti (kalkulácia, ukazovatele schopnosť splácať úver) bolo zistené, že žalobca tvrdil, že pôvodný veriteľ pri posúdení bonity žalovaného overil návratnosť na základe informácií zistených v tabuľke a to z informácií o príjmoch, kde je uvedený čistý príjem vo výške 450,- eur overený dopytom na Soc. poisťovňu., z informácií o rodinných pomeroch (slobodný, bez vyživovacej povinnosti), z informácií o výdavkoch (splátky iných úverov 0,-, overené dopytom do úverového registra zo dňa 11.07.2016, životné potreby 198,09 eur .

9./ Súd pri rozhodovaní o návrhu vychádzal najmä z týchto ustanovení zákona :

10./ Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmlúv, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11./ Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmlúv, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

12./ Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13./ Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

14./ Podľa § 52 ods.3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15./ Podľa § 52 ods. 4 OZ , spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16./ Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17./ Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmlúv, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

18./ Podľa § 9 ods. 2, Zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru,

podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

19./ Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. <<https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=3715664&f=3>>, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

20./ Podľa § 11 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa

21./ Podľa § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. <<https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=3715737&f=3>>, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

22./ Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

23./ Podľa § 559 ods.1 Obč. zák., splnením dlh zanikne.

24./ Podľa § 559 ods.2 Obč. zák., dlh musí byť splnený riadne a včas.

25./ Podľa § 517 ods.1 Obč. zák., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

26./ Podľa § 517 ods.2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27./ Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

28./ Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

29./ Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná len čiastočne.

30./ V konaní nebolo sporné a aj bolo preukázané a to z potvrdenia o uzatvorení Zmluvy zo dňa 12.07.2016, že banka (právny predchodca žalobcu) potvrdila uzatvorenie zmluvy, dňa 12.07.2016 akceptovala návrh žalovaného - klienta, čiže došlo k uzatvoreniu zmluvy, na základe ktorej bol Dlžníkovi poskytnutý Splátkový úver č. XXXXXXXXXXXX a bola mu poskytnutá jednorazovo suma vo výške 2.900,-eur. Nebolo sporné , že žalovaný sa zaviazal zaplatiť právnemu predchodcovi celkovú sumu vo výške 4.418,14 eur, čiže nebolo sporné, že medzi žalobcom a žalovaným existoval záväzkový vzťah na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej podľa § 497 Obchodného zákonníka a aj to, že veriteľ pri uzatváraní a plnení z tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti teda ako dodávateľ a žalovaný, ktorý je fyzickou osobou tak nekonal a teda bol spotrebiteľom a preto je uvedená zmluva spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka.

Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom citovanej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar, resp. služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov.

Vzhľadom na vyslovený právny názor Krajského súdu v Nitre v predmetnom spore , že žalobca je v predmetnom spore aktívne legitimovaný, súd prvej inštancie sa už opätovnou námietkou právneho zástupcu žalovaného ohľadom aktívnej legitimácie nezaberal.

Medzi stranami sporu zostalo sporným, akým spôsobom bola overená bonita žalovaného, v dôsledku čoho žalovaný tvrdil, že ide o bezpoplatkovosť a bezúročnosť predmetného úveru, s čím právny zástupca žalobcu nesúhlasil.

Súd prvej inštancie v rámci limitov stanovených v spotrebiteľskom sporovom konaní podrobil obsah predmetnej zmluvy preskúmaniu z hľadiska jej súladu s normami spotrebiteľského práva.

Zaoberal sa podanou argumentáciou právneho zástupcu žalovaného, že právny predchodca žalobcu si dostatočným spôsobom nesplnil svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 7 a § 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. preukázateľným spôsobom a dostatočne neskúmal schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať úver.

Právny zástupca žalovaného tvrdil, že ide o hrubé porušenie odbornej starostlivosti a nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

Ďalej tvrdil, že v prípade hrubého porušovania povinností podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

K takto tvrdenej argumentácii právneho zástupcu žalovaného, právny zástupca žalobcu tvrdil a predložil listinné dôkazy, ktorými deklaroval, že bola overená bonita žalovaného, bol riadne overený príjem a to na základe informácií o príjmoch, o rodinných pomeroch ako aj o výdavkoch žalovaného a taktiež riadne nahliadol do príslušného registra.

31./ Cieľom § 7 ods. 1 v spojitosti s § 11 ods. 2 ZoSÚ je dosiahnuť, aby dodávateľ vzal na zreteľ existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobo ochorie a pod.

Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver.

Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov.

Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť.

Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti).

Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp 16/2021, rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 9Csp 1/2022, tiež Okresného súdu Bardejov sp. zn. 7Csp 80/2020).

32./ Z dôkazov predložených žalobcom k žalobe a to výpočtu primárnej návratnosti (kalkulácia ukazovateľa schopnosti splácať) (č.l. 350) vyplýva, že žalobca sa pri skúmaní bonity žalovaného ako svojho potencionálneho klienta uspokojil len s údajom o jeho príjme z externého nezávislého zdroja (dopytom do Sociálnej poisťovne) a akceptoval príjem vo výške 450,- eur.

Z predložených listinných dôkazov nevyplýva, že by si žalobca nejako overoval tvrdenia žalovaného o výške jeho mesačného príjmu, či jeho mesačných výdavkov, ktoré má v súvislosti s bývaním, prípadne s inými úvermi, neskúmal životné náklady žalovaného, nehovoriac o analýze konkrétnych výdavkov na bývanie, stravu, dopravu, domácnosť, zdravotnú starostlivosť, s ich následným vyhodnotením, s cieľom získať objektívny obraz o finančnej situácii žalovaného.

Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje vychádzajúc z jeho znenia skúmanie bonity s odbornou starostlivosťou, teda vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti dodávateľa, pri ktorom sa nemožno uspokojiť s formalistickým prístupom, bez akéhokoľvek overenia si tvrdení žiadateľa o úver, bez preukázania získavania informácií o relevantných skutočnostiach (rodinnom stave, počtu vyživovacích povinnosti, životných nákladoch žiadateľa) a ich následnej analýzy a vyhodnotenia, ktorú reálnu činnosť žalobca nepreukázal a za takúto rozhodne nemožno z hľadiska jej výpovednej hodnoty považovať údaje označené ako dáta dopytu.

Takýto postup žalobcu nemožno jednoznačne posúdiť ako konanie s odbornou starostlivosťou, ale naopak je hrubým porušením tejto povinnosti stanovenej mu zákonom.

33./ Súd prvej inštancie uvádza, že len samotné zhromažďuje informácie o klientovi a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ. Súd zastáva názor, že príjem aj rodinný stav klienta môžu byť vyhovujúce, ale pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Bez toho, aby žalobca skúmal aj iné aspekty, nemohol si utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalovaného, potrebnej pre posúdenie schopnosti žalovaného splácať dlh zo zmluvy. Z dikcie zákona: „posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ logicky vyplýva, že s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa.

Za tohto stavu je nutné konštatovať, že v konaní žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu v ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ, žalobca neunesol dôkazné bremeno spočívajúce v jeho povinnosti preukázať splnenie povinnosti danej mu § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., pričom ide o hrubé porušenie povinnosti žalobcu, keď z predložených listinných dôkazov nevyplýva, že by si žalobca overoval akýmkoľvek dostupným spôsobom informácie a hlavne doklady preukazujúce príjmy a výdavky žalovaného, čiže nezisťoval relevantné výdavky prípadne ani iné nevyhnutné výdavky ako výdaje na stravu, výdaje v súvislosti so zdravím, čoho následkom je nástup sankcie v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.), pričom súd už nemal dôvod posudzovať poskytnutý úver z hľadiska jeho obligatórnych obsahových náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z..

V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Súd pritom poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/2/2019-106 zo dňa 27.11.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016, rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 9CoCsp/77/2020-130 zo dňa 28.07.2021.

34./ Vzhľadom na skutočnosť, že súd prvej inštancie predmetný úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov, žalobca ktorý je v konaní aktívne vecne legitimovaný nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru ani žiadnych poplatkov, ale len nárok na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovanej.

Žalovanému zo strany právneho predchodcu žalobcu bola poskytnutá finančná čiastka vo výške 2.900,- EUR, žalovaný na predmetnom úverovom prípade, čo nebolo sporné, uhradil doposiaľ celkovú čiastku vo výške 1.038,56 eur a preto súd zaviazal žalovaného na úhradu zostatku z poskytnutej sumy vo výške 1.864,44 eur a vo zvyšku uplatneného nároku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Zároveň súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj úroky z omeškania, ktoré mu patria zo zákona a to v zákonnej výške 5 % ročne zo sumy 1.864,44 eur počnúc od 23.03.2021 až do zaplatenia.

35./ Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36./ Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37./ Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Súd rozhodoval o nároku na náhradu trov konania v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia v zmysle § 255 ods. 2 CSP.

Žalobca sa domáhal zaplata sumy 3.531,19 eur (100%), súd mu priznal sumu vo výške 1.861,44 eur (52,7 %), vo zvyšku 1.669,75 (47,3 %) žalobu zamietol. Keďže úspech a neúspech strán sporu bol približne rovnaký, súd rozhodol o trovách konania tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

38./ Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP) , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania a § 365 ods. 3 CSP) .

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.